

Róm 13,8Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak azzal, hogy egymást szeretitek, mert aki felebarátját szereti, teljesítette a törvényt. 9Azt ugyanis, hogy ne törj házasságot, ne ölj, ne lopj, hamis tanúságot ne szólj, ne kívánd meg a másét, és ami egyéb parancs még van, újra egybefoglalja ez az egy ige: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. 10A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A törvény teljesítése tehát a szeretet.

11Annál is inkább, mivel ismeritek az időt, hogy itt az óra, amikor fel kell keljünk az álomból. Most ugyanis az üdvösség közelebb van már hozzánk, mint amikor hívők lettünk. 12Az éjszaka előrehaladt, a nappal pedig elközelgett. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltük magunkra a világosság fegyvereit. 13Mint nappal, járjunk tisztességesen; nem tobzódásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem civódásban és versengésben, 14hanem öltsetek magatokra az Úr Jézus Krisztust, és ne dédelgessétek testeteket az érzéki vágyakban!

14,1Karoljátok fel szeretettel azt, aki gyöngé a hitben, de anélkül, hogy vitatkoznátok az eltérő felfogásokról. 2Van, aki hiszi, hogy mindent szabad ennie; aki pedig gyöngé, az növényekkel táplálkozik. 3Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne kárhoztassa azt, aki eszik. Hiszen Isten magáévá fogadta őt. 4Ki vagy te, hogy kárhoztasd más szolgáját? Urának áll vagy bukik; bizonyára állni fog, mert Istennek van hatalma, hogy fenntartsa.

5Van, aki különbséget tesz nap és nap között, más meg egyformán ítél meg minden napot: kövesse mindenki a maga meggyőződését. 6Aki megtartja a napot, az Úrért tartja meg; s aki eszik, az Úrra való tekintettel eszik, mert hálát ad Istennek; és aki nem eszik, az Úrra való tekintetből nem eszik – s ő is hálát ad Istennek. 7Hiszen egyikünk sem él önmagának, és egyikünk sem hal meg önmagának; 8amíg élünk, az Úrnak élünk, s ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Akár élünk tehát, akár halunk, az Úré vagyunk. 9Krisztus ugyanis azért halt meg és kelt életre, hogy a holtaknak is, az élőknek is Ura legyen.

10Miért ítéled meg hát testvéredet? És te miért veted meg testvéredet? Hiszen mindnyájan odaállunk majd Krisztus ítélőszéke elé.

11Mert írva van:

»Életemre mondom – mondja az Úr –,
minden térd meghajlik előttem,
és minden nyelv magasztalja Istent«

12Így tehát mindegyikünk magáról ad majd számot Istennek. 13Ezért ne ítéljük el többé egymást, hanem inkább arra határozzátok el magatokat, hogy ne okozzatok a testvérnek megütközést vagy megbotránkozást!

14Tudom, és meggyőződésem az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában; csak annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. 15De ha a testvéred elszomorodik az ételed miatt, akkor már nem a szeretetnek megfelelően jársz el. Ne veszítsd el ételeddel azt, akiért Krisztus meghalt! 16Ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek! 17Isten országa ugyanis nem étel és nem ital dolga, hanem igazságosság, béke és öröm a Szentlélekben. 18Aki ebben szolgál Krisztusnak, kedves az Isten előtt, és dicséretes az emberek előtt. 19Azért tehát arra törekedjünk, ami békességre és egymás épülésére szolgál. 20Ne rontsd le az étel miatt Isten művét! Minden tiszta ugyan, de ártalmára lesz annak az embernek, aki botránkozást okozva eszi. 21Jobb, ha nem eszel húst és nem iszol bort, sem egyebet nem teszel, ami miatt testvéred megütközik.

22A hitből eredő meggyőződésed maradjon a tied Isten előtt! Boldog, aki nem ítéli el magát azzal, amire elhatározza magát. 23Akinek azonban kétségei vannak, és mégis eszik, ítéletet von magára, mert cselekvése nem származik meggyőződésből. Bűn tehát mindaz, ami nem történik hitből eredő meggyőződésből.

15,1Nekünk azonban, akik erősek vagyunk, kötelességünk, hogy elviseljük az erőtlenek gyengeségeit, és ne a magunk kedvét keressük. 2Mindegyiktek igyekezzon keresni felebarátjának kedvét, javát és épülését! 3Hiszen Krisztus sem kereste a maga kedvét, hanem amint meg van írva: »Szidalmazóid szidalmi rám hullottak«. 4Márpedig minden régi Írást a mi okulásunkra írtak meg, hogy reménységünk legyen az Írásokból származó béketúrés és vigasztalás által. 5A béketúrés és a vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy Jézus akarata szerint egyetértés legyen köztetek, 6hogy egy lélekkel és egy szájjal dicsóítsétek Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak Istenét és Atyját! 7Fogadjátok el tehát egymást, ahogyan Krisztus is elfogadott titeket Isten dicsóságára! 8Azt mondom ugyanis, hogy Krisztus Jézus a körülmetéltek szolgája lett, hogy bizonyítsa Isten igazmondását, megvalósítva az atyáknak tett ígéretekét; 9a nemzetek azonban irgalmasságáért dicsóítik Istent, amint meg van írva: »Ezért magasztallak, Uram, a nemzetek között, és zengek dalt nevednek« 10Azt mondja továbbá: »Nemzetek, örvendezzettek az ő népével együtt«. 11Majd pedig: »Nemzetek, dicsérjétek mindnyájan az Urat! Magasztalja őt minden nép!« 12Izajás továbbá azt mondja: »Jesszének sarja lesz, aki felkel, hogy uralkodjék a népeken, benne reménykednek a nemzetek«. 13A reménység Istene töltsön el titeket a hit teljes örömevel és békéjével, hogy a remény bőségben legyen bennetek a Szentlélek erejéből!